

Rekrutacja

Uczelnia

Władze

Struktura

Doktorzy honoris causa

Akademii Medycznej
Wrocławskiej Akademii
Medycznej

UM

Rok 2002

Rok 2003

Rok 2004

Rok 2005

Rok 2006

Rok 2007

Rok 2008

Rok 2009

Rok 2011

Akty prawne

Organizacje Pracownicze

Dokumenty do pobrania

Mapa obiektów UM

Wydawnictwa UM

Nasze serwisy

Centrum IT

CDUM

OPERAUCJA SUKCES

Zamówienia Publiczne

Dział Programów
PomocowychDowiedz
się więcej...

DOKTORZY HONORIS CAUSA UNIwersytetu MEDYCZNEGO w 2004 r.

 Profesor Franciszek Józef Kokot
 Profesor Hendrik Timmerman
 Profesor Herbert Budka

Profesor Franciszek Józef Kokot

Franciszek Józef Kokot urodził się w 1929 roku w Oleśnie Śląskim. Od roku 1948 studiował na Wydziale Lekarskim Śląskiej Akademii Medycznej (ŚAM) w Katowicach, który w 1953 r. ukończył z wyróżnieniem. W 1957 r. obronił pracę doktorską, a pięć lat później pracę habilitacyjną. W 1969 r. uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w roku 1982 profesora zwyczajnego. We wcześniejszych latach swojej kariery pracował w Katedrze Chemii Ogólnej Śląskiej AM w Zabrze (1949-1950), następnie w Zakładzie Farmakologii ŚAM w Zabrze - w latach 1950-1953 jako p.o. asystenta, a w latach 1953-1957 - st. asystent; w latach 1953-1957 był wolontariuszem III Kliniki Chorób Wewnętrznych w Bytomiu, następnie - także - adiunktem (1957-1962), oraz docentem (1962-1969); w latach 1969-1974 był profesorem nadzwyczajnym III Kliniki Chorób Wewnętrznych Śląskiej AM w Katowicach. W latach 1975 Katedrę i Klinikę Nefrologii, Endokrynologii i Chorób Przemiany Materii. W latach 1980-1982 pełnił funkcję Prorektora, a następnie w latach 1982-1984 - Rektora Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach.

Prof. F. Kokot był członkiem (w latach 1980-1982 i 1991-1994) Sekcji Medycznej Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej (obecnie: Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych), zaś w latach 1987-1990 i od 1994 - nadal - jest Przewodniczącym tej Sekcji. Prof. Franciszek Kokot jest od 1991 r. członkiem zwyczajnym Polskiej Akademii Umiejętności, a od 1994 r. - członkiem rzeczywistym Polskiej Akademii Nauk. W swoim bogatym życiu Prof. Kokot pełnił również wiele innych funkcji, m.in. był Prezesem Polskiego Towarzystwa Nefrologicznego, członkiem Komitetu Badań Naukowych, jest członkiem Rady Naukowej przy Ministrze Zdrowia, członkiem wielu naukowych towarzystw zagranicznych, w tym Zarządu Europejskiego Towarzystwa Nefrologicznego EDTA-ERA, Komitetu Nominującego Międzynarodowego Towarzystwa Nefrologicznego, członkiem komitetów redakcyjnych czasopism: "Kidney International", "Nephron", "Clinical Nephrology", "Nephrology, Dialysis, Transplantation", "Nieren- und Hochdruckkrankheiten", "Nephrology News and Issues".

Głównymi obszarami zainteresowań Profesora Kokota są enzymologia kliniczna, czynność układu wewnątrzwydzielniczego w ostrej i przewlekłej niewydolności nerek u chorych z przeszczepioną nerką, u chorych z nadciśnieniem tętniczym oraz u chorych z aktywną kamicą nerkową, a także gospodarka wodno-elektrolitowa i kwasowo-zasadowa w stanach fizjologii i patologii.

Profesor Kokot jest autorem lub współautorem ponad 650 prac oryginalnych i 230 poglądowych oraz 40 wydawnictw książkowych. Jest Promotorem 76 doktoratów oraz opiekunem 20 przewodów habilitacyjnych.

Pod Jego kierunkiem szkoliło się ponad 20 stypendystów, wielu lekarzy z Polski podnosiło swoje kwalifikacje i osiągało kolejne stopnie specjalizacji (w zakresie chorób wewnętrznych, nefrologii, analityki lekarskiej i endokrynologii). Profesor Kokot organizuje również kursy szkolenia podyplomowego (w zakresie hipertensjologii, nefrologii i endokrynologii). Profesor Kokot miał również duży wkład w tworzenie Kliniki Nefrologii z Oddziałem Transplantologii Nerek ŚAM w Katowicach oraz sieci ośrodków dializacyjnych i oddziałów nefrologicznych w wielu miastach w Polsce.

Profesor Kokot jest Laureatem wielu prestiżowych nagród i medali, m.in.: Nagrody Jędrzeja Śniadeckiego, Medalu Purkynego (CSRS), Medalu L. Pasteura (Strasbourg). Jest również Laureatem wielu doktoratów honoris causa: Akademii Medycznej we Wrocławiu, Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach, Pomorskiej Akademii Medycznej w Szczecinie, Uniwersytetu J. Safarika w Koszycach, Akademii Medycznej w Lublinie, Akademii Medycznej w Warszawie, Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie i Akademii Medycznej w Białymstoku, a obecnie również Uniwersytetu Medycznego w Łodzi.

"Niewiulu jest w Polsce profesorów z innych uczelni medycznych, których związek z Naszą Alma Mater byłby porównywalny z tym, co uczynił dla społeczności akademickiej AM, WAM, a później UM w Łodzi Profesor Franciszek Kokot. Tytuł doktora honoris causa przyznany Profesorowi przez Senat Naszej Uczelni, będący wyrazem naszej wdzięczności dla Profesora, stanowi tylko cząstkę tego, co my, pokolenia lekarzy z Łodzi, jesteśmy Mu dłużni." (z opinii Promotora, Prof. dr hab. n. med. Andrzeja Lewińskiego).

Profesor Hendrik Timmerman

Profesor Hendrik Timmerman urodził się w 1937 roku w Schoonenbeek, w Holandii. W 1964 roku ukończył studia wyższe na Uniwersytecie Vrije w Amsterdamie, uzyskując tytuł magistra w zakresie chemii organicznej. W 1967 roku otrzymał tytuł doktora na tej samej uczelni. Równocześnie kontynuował studia w zakresie farmakologii, co zaowocowało uzyskaniem specjalizacji w tej dziedzinie w 1979 roku. Karierę zawodową rozpoczął jako farmakolog w laboratorium naukowym firmy Gist-Brocades, w Haarlem, w Holandii. Pracował tam w latach 1967-1969. Do roku 1972 był tam kierownikiem, a następnie do roku 1979 dyrektorem ds. nauki działu Pharma w tejże firmie. W tym samym roku powrócił do macierzystej uczelni, gdzie objął stanowisko profesora farmakochemii na Wydziale Chemii oraz stanowisko kierownika Zakładu Farmakochemii na tymże wydziale. Zajmował je do momentu osiągnięcia wieku emerytalnego, czyli do roku 2002. Również w tym samym roku zakończył swą pracę w roli dyrektora ds. Badań Naukowych w Centrum Badań nad Lekiem w Leiden-Amsterdam.

Głównym nurtem działalności naukowej profesora Hendrika Timmermana są obszary z zakresu preparatyki organicznej, chemii kombinatorycznej, biochemii, biologii molekularnej oraz farmakologii, celem zaś otrzymywanie nowych, ulepszonych leków. Obszarem, który szczególnie interesuje profesora Timmermana jest działanie histaminy oraz procesów z nią związanych.

Profesor Timmerman jest autorem blisko 400 publikacji naukowych, promotorem 40 doktoratów w Holandii i Indonezji oraz dwóch doktoratów honorowych. Jest również członkiem redakcji kilku znanych czasopism naukowych: Archiv. der Pharmazie, European Journal of Medicinal Chemistry, The Chemical Research oraz innych. Jest też edytorem serii książkowej Pharmacotherapy Library oraz cyklu Methods and Principles in Medicinal Chemistry.

Ważną częścią działalności profesora Timmermana jest organizowanie i prowadzenie cyklu sympozjów: Noordwijkerhout-Camerino Symposia (od 1974 roku odbyło się 8 zjazdów) oraz 12th International Symposium on Medical Chemistry (Maastricht 1996).

Profesor Hendrik Timmerman w swej bogatej karierze naukowej pełnił i pełni wiele ważnych funkcji. Oto najważniejsze z nich: dziekan Wydziału Chemii i Wydziału Nauk, członek Holenderskiej Akademii Nauk, przewodniczący Międzynarodowej Komisji Chemii Medycznej, sekretarz Komisji Chemii Medycznej Międzynarodowej Unii Farmakologicznej, przewodniczący Królewskiego Holenderskiego Towarzystwa Chemicznego oraz Holenderskiego Towarzystwa Nauk Farmaceutycznych, sekretarz Komisji Chemii Królewskiej Holenderskiej Akademii Nauk oraz członek Rad Naukowych Radionuclid Centre (Vrije Universiteit), SON-CAOS/GAMM (Katolicki Uniwersytet Nijmegen), Biozentrum (Heinrich Heine Universität Dusseldorf).

Profesor Hendrik Timmerman jest postacią wybitną i należy do ścisłej, światowej czołówki naukowców w dziedzinie farmakologii i biologii molekularnej. Współpracuje z wieloma uczelniami na świecie, w tym również z Wydziałem Farmaceutycznym Uniwersytetu Medycznego w Łodzi. Współpraca ta zaowocowała wspólnymi badaniami naukowymi i publikacjami.

Profesor Herbert Budka

Profesor Herbert Budka urodził się 23 września 1946 r. w Bad Kreuzen, Górna Austria. W latach 1964 - 1971 studiował na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Wiedeńskiego. Po ukończeniu studiów podjął

pracę w Instytucie Neurologii Uniwersytetu Wiedeńskiego, gdzie pracuje po dzień dzisiejszy pełniąc funkcję Dyrektora tej placówki. Jest specjalistą we wszystkich rejestrowanych dziedzinach związanych z układem nerwowym: neurologii, psychiatrii (1980 r.), neuropatologii (1982 r.) oraz neurobiologii (1999 r.).

Profesor Budka mając zaledwie 30 lat został kierownikiem Zakładu Neuropatologii Instytutu Neurologii. Habilitację uzyskał w 1982 r., a sześć lat później uzyskał stanowisko profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Wiedeńskiego. Tytuł profesora otrzymał w 1992 r.

Wśród innych funkcji pełnionych obecnie i w przeszłości przez prof. H. Budkę wymienić należy m.in.: funkcję Kierownika Austriackiego Centrum Informacji o Chorobach Prionowych Człowieka (ÖRPF); Prezydenta Austriackiego Towarzystwa Neuropatologicznego, Prezydenta Europejskiej Konfederacji Towarzystw Neuropatologicznych (EURO CNC) oraz Prezydenta Heymat - Stowarzyszenia do spraw opieki nad ofiarami tortur i wojny.

Imponujący dorobek naukowy profesora Budki obejmuje ponad 230 oryginalnych artykułów w recenzowanych czasopismach, głównie międzynarodowych o wysokim Impact Factor; 149 artykułów w książkach, podręcznikach i gazetach. Liczba prezentacji i wykładów zjazdowych przekracza 800, a 258 streszczeń zostało opublikowanych w prestiżowych czasopismach. Profesor Budka zasiada w radach redakcyjnych kilku prestiżowych czasopism, m.in.: Acta Neuropathologica, Brain Pathology, J Neuro-AIDS, Neuropathology, Clin Neuropathol, Pathol Internat. Recenzuje prace nadsyłane do najlepszych czasopism świata: Nature, Nature Medicine, Lancet, PNAS i wiele innych. Recenzuje projekty naukowe dla: Human Science Program Commissions of the European Communities (Biomem and FAIR), NATO, Medical Research Council (UK), United Kingdom Department of Health, Wellcome Trust, Grant Review Committee of the Italian Minister of Universities and Research, German Cancer Found oraz wiele innych.

Zainteresowania profesora Herberta Budki obejmują liczne zagadnienia związane z neuropatologią, neuroonkologią - prace z zakresu guzów mózgu przytaczają najlepsze światowe podręczniki. Wiele osiągnięć profesor Budka uzyskał w zakresie chorób układu nerwowego wywołanych przez wirusy w tym również prowadząc badania nad neurologicznymi konsekwencjami zakażenia wirusem HIV. Kolejnym ważnym kierunkiem jego badań to choroby wywołane przez priony - choroba Creutzfelda-Jakoba itp. W tym zakresie prof. Budka współpracuje z najlepszymi laboratoriami neuropatologicznymi na świecie, pozostając w czołówce naukowców zajmujących się podobnymi badaniami.

Wyrazem uznania dla dokonań profesora Budki są liczne nagrody naukowe, takie jak: 1982- Moore Award, American Association of Neurologist; 1983, 1985, 1991 - Nagrody Hoechst'a, Wydział Lekarski UV; 1987 - Billroth Price, 1998 - Europe & Medicine Senior Award; 1999 - Austriacki Naukowiec Roku; 1999- Nagroda Markusovszky, Region Vas, Węgry.

Profesor Herbert Budka jest jednym z najwybitniejszych współczesnych neuropatologów. Jego kontakty z Polską są znaczne. W Instytucie kierowanym przez prof. dr hab. H. Budkę kształciło się wielu naukowców z Uniwersytetu Medycznego w Łodzi. W wyniku wieloletnich wspólnych badań naukowych opublikowanych zostało ponad 20 prac.

[BIP](#) | [WYSZUKAJ](#) | [BIBLIOTEKA](#) | [PROMOCJA](#) | [ZAMÓWIENIA PUBLICZNE](#) | [KONTAKT](#) | [KALENDARZ](#) | [PROCES BOŁOŃSKI](#) | [PROGRAMY POMOCOWE](#) | [LICEA PATRONACKIE](#) | [UMED SP. Z O.O.](#)

[FLUMED](#) | [CIITT](#) | [HARC](#)

